

SAJTÓPOSTA

A **rendszerváltozás veszteseinek** készülő **világhálós népújság**, a **FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG** tömegkommunikációs rovata, benne a lakosság aktuális témakörű **egyetértő észrevételeivel**, jobbító **kritikai jelzéseivel, tiltakozásaival, kérdéseivel, javaslataival**, amelyek azonosítható névvel-címmel, jeligével, vagy ezek nélkül is nyilvánosságot kaphatnak — a lapunkhoz elektronikusan, postai úton, illetve személyesen eljuttatott információk ellenőrzött és szerkesztett változatában, megőrizve minden közlendő anyag eredeti tartalmának lényegét.

Részletek **Magyarország Alaptörvényének IX. cikkéből:**

(1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

(2) Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.

Részletek a **sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvényből:**

4./ § (2) A sajtószabadság kiterjed az államtól, valamint bármely szervezettől és érdekcsoporttól való függetlenségre is.

10./ § A médiarendszer egészének feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás.

13./ § A tájékoztatási tevékenységet végző lineáris médiaszolgáltatások kötelesek a közérdeklődésre számot tartó helyi, országos, nemzeti és európai, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről, vitatott kérdésekről az általuk közzétett tájékoztató, illetve híreket szolgáltató műsorszámokban kiegyensúlyozottan tájékoztatni.

Részletek a **médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvényből:**

3. § Magyarországon a médiaszolgáltatások szabadon nyújthatók, a sajtótermékek szabadon közzétehetők, az információk és a vélemények a tömegkommunikációs eszközök útján szabadon továbbíthatók...

7. § (1) A médiaszolgáltatók, a sajtóterméket kiadók, a kiegészítő médiaszolgáltatást nyújtók, a műsorterjesztők az e törvény hatálya alá tartozó tevékenységek végzése során a jóhiszeműség és a tisztesség követelményének megfelelően, e törvényben meghatározottak szerint kötelesek egymással és a nézőkkel, hallgatókkal, olvasókkal, felhasználókkal, előfizetőkkel kölcsönösen együttműködve eljárni.

Részletek az **Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7./ számú Határozatából:**

A sajtónak alkotmányos küldetése, hogy a közhatalom gyakorlóit ellenőrizze, aminek szerves részét képezi a közügyek alakításában résztvevő személyek és intézmények bemutatása és — akár rendkívül éles hangú — kritikája.

„A demokratikus jogállam intézményeinek... szabad bírálata, működésük, tevékenységük ellenőrzése és kritikája — legyen az akár rendkívül éles hangú vagy támadó — a társadalom tagjainak, az állampolgároknak, illetve a sajtónak olyan alapvető joga, amely a demokrácia lényegi eleme.”

Internet: www.fuggetlenmagyarorszag.hu

E-mail: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Levélcím: 6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.

Főszerkesztő: Velkei Árpád

Kontár-termékek a piacon?

A **szocializmusról** szóló ferdítés-halmaz egyik úgymond sarkalatos tétele szerint: az átkosban gyártott termékeink alacsony színvonalúak, versenyképtelenek voltak, messze elmaradva a fejlett külföld technikájától, technológiájától. Majd jött a rendszerváltozás és utána minden helyreállt kis hazánkban. De vajon igaz lehet mindez?

A válaszáért, most, 25 év elteltével, a teljesség igénye nélkül szemezgessünk egy kicsit a valóságban, kutatva, mi állt itt helyre?

* Az átlagember megveszi a **villanykörtét**, darabját több száz forintért. Gyártója a „fejlett külföld” egyik cége, vagy annak magyarországi üzeme. Az átlagember fogja a kis eszközt, becsavarja a foglalatba, utána rákapcsolja az áramot, mire **lesz egy villanás és semmi több, az égő eldobható...**

* Az átlagember megveszi a **fém-edénysúrolót**, csomagját párszáz forintért. Gyártója a „fejlett külföld” egyik cége, forgalmazója pedig egy hazai gazdasági társaság. Az átlagember fogja a kis eszközt, használja pár napig a konyhán, majd döbbenet látja, hogy a **drótcsomó rozsdásodik, szinte molekuláira hullik, tehát eldobható...**

* Az átlagember megveszi a **mosógépet**, meg a **hűtőgépet**, darabját tízezrekért. Gyártója a „fejlett külföld” egyik cége, vagy magyarországi üzeme. Az átlagember próbálja működésbe helyezni a szerkezetet, s kiderül, **olyannyira rövid a hálózati zsinórja, hogy egyetlen fali konnektorhoz sem ér el.** Mit tehet ilyenkor az átlagember? Fut a legközelebbi szakboltba és majdnem ezer forintért, vagy sokkal többért, megveszi a hosszabbító kábelt. Közben pedig töpreng: miért kerülhet közforgalomba hiányosan előállított konstrukció? Az életszerű választ nem tudja, arra azonban határozottan emlékszik, hogy a **szocializmus** idejében ezek a jelentős értékű háztartási eszközök akár több méteres hosszúságú hálózati kábellel rendelkeztek...

* Az átlagember megveszi a **műanyagpoharat**, amelyen ür- és súlymérték-beosztás van, egy liter, vagy kiló határig. A címkéből informálódik, hogy a gyártó a „fejlett külföld” egyik üzeme. Az átlagember odahaza kezdi használni, például **vízzel megtölti a kis edényt, s amikor felemelné, fogva a fülét, letörik.** Hogy a konyhán tudjon felhasználandó anyagot méregetni, kénytelen elővenni a több mint 30 éve, a **szocializmus** időszakában beszerzett műanyagpoharat, amelynek nyele még ép, legfeljebb a kopott mérceadatokat már csak saccolással tudja megállapítani...

* Az átlagember vesz **forralólábast**, akár több ezer forintért. Gyártója a „fejlett külföld” valamelyik cége, vagy magyarországi üzeme. Az edénybe beleönti a tejet, s ráteszi a tűzhelyre, hogy felforrjon. Mire felforr a tej, az edény alja kozmásodott lesz. Következménye: ihatatlan lötyty, amit jobb híján, ki kell önteni, az égett bevonatot pedig el kell távolítani. Az átlagember ilyenkor ama óhatatlan következtetést szűri le: ez a forralóedény lényegében alkalmatlan a rendeltetészerű használatra...

Bizony, a hasonló eseteket szinte megszámlálhatatlanul lehetne sorolni. Ami egyértelműen bizonyítja, hogy a „fejlett külföld” magas színvonalú és általánosan alkalmazott műszaki fejlettségéről folyton-folyvást beszélni, majdhogynem egyenlő a megtévesztéssel, kábitással. S míg efféle ráébredünk, bizony telik az idő. És hogy miképpen, megtudhatjuk az 1960-as években itthon vásárolt Vosztok-karóránkra pillantva, amely azóta is zavartalanul működik.

Nos, az említett „bosszantó apróságokat” összegezve, a sok-sok átlagember okkal-joggal felveti a kérdéseket:

Miért kerülhetnek a boltokba nagyon gyenge minőségű használati cikkek? Talán azért, mert a harácsolástól, kapzsiságtól sem mentes piacgazdaságban helye van a módszeres kontárkodásnak is? Vajon az efféle termékek nem az által lehetnek versenyképesek, mert a tömeges kínálatot alkotják? De hát kinek lehet mindez jó? A bosszankodó fogyasztóknak aligha! Nem így azonban a kontár-termékek készítői, forgalmazói, eladói esetében, akiknek bevételi pénzforgalmuk a silány áruik révén is biztosított. Azért jó lenne tudni, e felbillent életrendnek mikor jár le a szavatossági ideje?

Kecskemét, 2015. június 30.

Vé Róbert

INFORMÁLJA, KÉRDEZZE, OLVASSA
a rendszerváltozás veszteseinek készülő
VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁGUNKAT,
a
FÜGGETLEN MAGYARORSZÁGOT!

Internetes cím: www.fuggetlenmagyarország.hu
E-mail cím: fuggetlenmagyarország@fuggetlenmagyarország.hu
Levélcím: 6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.